

Felelős-e a webáruház a védjegyjogsértésekért?

Felmerülhet-e a webáruház üzemeltetőjének a közvetlen felelőssége a webáruházat használók által elkövetett védjegyjogsértésért?

Az Európai Unió Bíróságához két tagállami bíróság, a luxemburgi *Tribunal d'arrondissement* (C-148/21) és a belga *Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles* (C-184/21) részéről érkezett két hasonló ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelem. Az ügyekben Szpunár főtanácsnok június 2-án mondott véleményyt.

A főtanácsnoki vélemény azzal a rendkívül érdekes és a webáruházak szempontjából kulcsfontosságú kérdéssel foglalkozik, hogy megvalósíthat-e maga a webáruház védjegyjogsértést azzal, hogy jogsértő tartalmat kínál eladásra a webáruház valamely felhasználója annak online felületén?

Előjáróban érdemes felidézni az ügygel kapcsolatosan az ún. közvetítői felelősség körében, az Európai Bíróság jól ismert és immáron több mint egy évtizedre visszanyúló gyakorlatát, amelyet elsőként a L'Oreal ügyben dolgozott ki, ahol rámutatott, hogy az ún. közvetítők (*intermediaries*) – amely kategóriába a webáruház is sorolható – felelőssége az online jogsértő tartalomért tipikusan akkor merül fel, ha a jogsértő tartalomról történt tudomásszerzést követően nem lép fel gyorsan a jogsértő tartalom eltávolítása érdekében.

Ezt a felelősségi szintet növelhetik azok az esetek, amikor az online közvetítő tudott a jogsértő tartalomról és különböző módokon (pl. a tartalom megszerezése, ajánlások megfogalmazása révén) elősegíti a fogyasztók hozzáférését ehhez a tartalomhoz.

Jogtulajdonosi oldalról természetesen érthető, hogy a jogtulajdonosok a webáruházak elsődleges felelősségének a megállapítását követelik, hiszen a tényleges jogsértőnek a beazonosítása sokszor nehézségekbe ütközik, ugyanakkor a webáruházak elsődleges felelősségének a megállapítása együtt járna az online tartalom folyamatos vizsgálatának (ún. monitoring) a kötelezettségével, ami viszont ellentétes lenne az Elektronikus Kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkelyében foglalt tilalommal.

Ahogy az Európai Bíróság a korábbi ügyekben rámutatott, a védjegyjogsértés akkor valósul meg, ha valaki a védjegyjogosult hozzájárulása nélkül használja kereskedelmi forgalomban a védjegyet. A „használat” ténye, annak megvalósulta tehát a védjegyjogsértésnek egy szükséges fogalmi eleme, amit jelen esetben is kiemelt hangsúllyal vizsgált meg a főtanácsnok.

A konkrét esetben az Európai Bíróság azt vizsgálja, hogy a webáruház részéről megvalósult-e a hirdető védjegyeinek a „használat”, azáltal, hogy azok megjelentek a webáruház felületén. A főtanácsnok a kérdés eldöntése során megállapította, hogy miután az Európai Védjegyrendelet nem határozza meg a védjegyhasználat fogalmát, ezért ebben a kérdésben saját korábbi gyakorlatához (ld. L'Oreal, Coty, Louboutin ügyek) kell visszanyúlnia.

Az Európai Bíróság következetes gyakorlatában a védjegyhasználat sajátkénti és saját üzletvitelhez kapcsolódó kereskedelmi célú hasznosítást jelent.

Az Európai Bíróság részéről Szpunár főtanácsnok június 2-án megállapította, hogy ez a sajátkénti védjegyhasználat nem állt fenn a webáruház részéről adott esetben és emiatt a webáruházak elsődleges felelőssége nem állapítható meg a felületükön hirdetőik által elkövetett védjegyjogsértések miatt.

Konklúzióként fontos rögzíteni, hogy a főtanácsnok véleménye nem köti a Bíróságot, de többnyire a Bíróság követi a főtanácsnoki véleményt, és jelen esetben az általa megfogalmazottak nem szabnak új irányt, voltaképpen igazodnak a Bíróság korábbi gyakorlatához. A főtanácsnok továbbá nem zárta ki ugyanakkor, hogy adott esetben a járulékos, azaz közvetítői felelőssége felmerüljön az érintett webáruházaknak, melynek során a L'Oreal ügyben kidolgozott szempontrendszer szerinti vizsgálatot kell majd elvégeznie az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező tagállami bíróságoknak.